

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลตามช่วงเวลาที่กำหนดหลายครั้งในระหว่างการทดลอง (Repeated Measures) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส ที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเอง ในด้านการกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น การเป็นตัวของตัวเอง การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. การศึกษาเบื้องต้น
2. การกำหนดประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาเบื้องต้น
 - 1.1 การศึกษาข้อมูล โดยการรวบรวมจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งค้นคว้าต่าง ๆ เกี่ยวกับสาระต่อไปนี้
 - 1) แนวคิดโรฮิวแมนนิสและการจัดการศึกษาตามแนวคิดโรฮิวแมนนิส
 - 2) การสอนศิลปศึกษาในระดับอนุบาลและประถมศึกษา

3) ความเชื่อมั่นในตนเอง : ความหมาย ความสำคัญ บุคลิกลักษณะ การสร้างและปัจจัยที่ส่งเสริม

4) ธรรมชาติเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และการจัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1.2 การเตรียมตัวผู้วิจัย เนื่องจากแนวคิดนี้รอฮิวแมนนิสและการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นเรื่องที่มีความเฉพาะสูง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาและดำเนินการเพื่อเตรียมตัวดังนี้

1.2.1 ศึกษาและฝึกปฏิบัติการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนี้รอฮิวแมนนิสทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ กับนักการศึกษาและอาสาสมัครกลุ่มแนวคิดนี้รอฮิวแมนนิส ดังนี้

1.2.1.1 ลงทะเบียนศึกษาวิชาการเรียนรู้เพื่อพัฒนามนุษย์ ของรองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวรรณ อมาตยกุล

1.2.1.2 สังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของ โรงเรียนอนุบาลอมตยกุล ซึ่งจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้รอฮิวแมนนิส

1.2.1.3 เข้าร่วมการฝึกอบรมหลักสูตร "ยุทธวิธีและเทคนิค การสอนเด็กแนวใหม่" จัดโดย สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.2.1.4 เข้าร่วมการฝึกสัมมนาความสมดุลกายและจิต จัดโดย มูลนิธิรอฮิวแมนนิส

1.2.1.5 ฝึกสมาธิตามแนวคิดนี้รอฮิวแมนนิส กับ DIDI VISHEEDHA อาสาสมัครกลุ่มแนวคิดนี้รอฮิวแมนนิส

1.2.2 ศึกษาการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับนักการศึกษา นักสังคมสงเคราะห์ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ดังนี้

1.2.2.1 ลงทะเบียนศึกษาวิชาการศึกษาศาสตร์สำหรับเด็กพิเศษานระดับประถมศึกษา ของอาจารย์ ดร.ศรินทร วิริยะสิรินันท์

1.2.2.2 สังเกตการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนวัดญวนอุทิศ

1.2.2.3 เข้าร่วมการฝึกอบรมเรื่อง "ทักษะการเป็นพ่อแม่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา" จัดโดย ฝ่ายสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลราชานุกูล

1.2.2.4 เข้าร่วมการอบรมและสัมมนา "โครงการประชุมครูเพื่อพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนในกรุงเทพมหานคร" ดำเนินการโดย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

2. การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีระดับสติปัญญา (I.Q.) 50 - 70 อายุ 6-12 ปี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พิเศษ ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนวัดหนัง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 10 คน โดยโรงเรียนที่เป็นประชากรมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่รับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ได้รับการวินิจฉัยจากนักวิชาชีพทางการแพทย์หรือนักจิตวิทยาจากโรงพยาบาลของรัฐบาลและ เอกชนว่ามีระดับสติปัญญา (I.Q.) 50 - 70 และมีการจัดชั้นเรียนพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยเฉพาะ
2. เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูมีความสนใจและ เห็นความสำคัญของการวิจัย และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมนักเรียนพร้อมคู่มือ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกลุ่ม โดยครอบคลุมพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง 3 ลักษณะ ดังนี้

- 1) การกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น ได้แก่ กล้าทำพร้อมกับเพื่อน ทั้งกลุ่ม กล้าทำตามความสมัครใจของตนในกลุ่ม กล้าแสดงออกคนเดียวขณะอยู่ในกลุ่ม กล้าแสดงออกคนเดียวต่อหน้ากลุ่ม กล้ายอมรับผิด
- 2) การเป็นตัวของตัวเอง ได้แก่ การทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง การแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง การแสดงความพอใจในสิ่งที่ตนเองทำ
- 3) การปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนอื่น การช่วยเหลือให้ความร่วมมือกับหมู่คณะ การกล้าทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ หรือเข้าไปในเหตุการณ์ใหม่

ส่วนที่ 2 เป็นคู่มือที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการสังเกตและประเมินพฤติกรรมนักเรียน ความหมายและเกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

- 1) 2 หมายถึง การแสดงพฤติกรรมที่มีคุณภาพดี
- 2) 1 หมายถึง การแสดงพฤติกรรมที่มีคุณภาพปานกลาง
- 3) 0 หมายถึง การมีโอกาสแสดงพฤติกรรม แต่ไม่กล้าแสดง
- 4) - หมายถึง การไม่มีโอกาสแสดงพฤติกรรม

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยมีดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเอง หลักการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกและประเมินพฤติกรรม ทักษะต่าง ๆ ในการสังเกต

3.2 สร้างแบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมนักเรียนพร้อมคู่มือ โดยครอบคลุมพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเอง 3 ลักษณะ คือ การกล้าแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น การเป็นตัวของตัวเอง และการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม

3.3 นำแบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมนักเรียนพร้อมคู่มือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่านตรวจ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำแบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมนักเรียนพร้อมคู่มือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พิเศษ ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 11 คน โรงเรียนประถมบางแค แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.5 หากความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตโดยจะต้องมีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเครื่องมือที่ใช้สังเกตและประเมินพฤติกรรมนี้เชื่อถือได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 คุณสมบัติของผู้ช่วยวิจัย

ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 เป็นครูหญิง อายุ 33 ปี มีประสบการณ์ในการเป็นครูประจำชั้นและสอนนักเรียนในระดับประถมศึกษามาแล้ว 12 ปี ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 เป็นครูหญิง อายุ 38 ปี มีประสบการณ์ในการเป็นครูประจำชั้นและสอนนักเรียนในระดับประถมศึกษามาแล้ว 12 ปี ผู้ช่วยวิจัยทั้ง 2 คนเป็นผู้ที่มีความคุ้นเคยกับการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระดับประถมศึกษา เนื่องจากมีประสบการณ์ด้านการสอน และการเป็นครูประจำชั้นนักเรียนในระดับประถมศึกษา และจากการทำรายงานเกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมเด็กของวิชาการศึกษาค้นคว้า (FIELD STUDY) ภาควิชาประถมศึกษา ตลอดจนกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท สาขาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5.2 วิธีการฝึกการสังเกตและประเมินพฤติกรรม

ผู้ช่วยวิจัยทั้ง 2 คน ได้ฝึกสังเกตและประเมินพฤติกรรม ในขณะที่ผู้วิจัยไปทดลองนาร่อง (Try out) ใช้แผนการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พิเศษ ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 11 คน โรงเรียนประถมบางแค ซึ่งไม่ใช่ประชากรที่เข้าในการวิจัย โดยมีวิธีการดังนี้

3.5.2.1 ก่อนทดลองสอนทุกครั้ง ผู้วิจัยมอบแบบสังเกตและประเมินพฤติกรรมพร้อมคู่มือ ให้ผู้ช่วยวิจัยทั้ง 2 คน ศึกษาและทำความเข้าใจกับความหมาย และเกณฑ์การให้คะแนน

3.5.2.2 ผู้ช่วยวิจัยฝึกการสังเกตและประเมินพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสังเกตนักเรียนคนเดียวกันพร้อมกัน ในการสังเกต จะสังเกตทีละคน คนละ 1 นาทีสลับพัก 1 นาทีเพื่อบันทึกข้อมูล เป็นเวลานาน 20 นาที แล้วเทียบผลการบันทึก อภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตลอดจนปรับปรุงเกณฑ์ข้อตกลงในการประเมินพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสังเกตและประเมินพฤติกรรมนักเรียน จากนั้นฝึกการสังเกตและประเมินพฤติกรรมอีก รวมทั้งสิ้น 4 ครั้ง จึงได้ค่าความเที่ยงตรงกัน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

จากนั้น ผู้ช่วยวิจัยทั้ง 2 คน ได้ฝึกการสังเกตและประเมินพฤติกรรมตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ร่วมกับผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญการสังเกตพฤติกรรมเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังเกตเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พิเศษ ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 10 คน โรงเรียนวัดหนึ่ง โดยสังเกตพฤติกรรมเด็กในขณะที่เรียนทักษะภาษาไทยและกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ใช้การสังเกตเด็กทีละคน คนละ 1 นาที พัก 1 นาทีสำหรับบันทึกข้อมูล ใช้เวลา 10-15 นาที แล้วจึงเทียบผลการบันทึก อภิปรายปัญหาต่าง ๆ และปรับปรุงเกณฑ์ ข้อตกลงในการประเมินพฤติกรรม เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในการสังเกตและประเมินพฤติกรรม จากนั้นฝึกการสังเกตและหมุนเวียนการสังเกตจนกระทั่งครบคน และได้ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป โดยใช้สูตรคำนวณการสังเกตดังนี้

$$\text{สูตร} \quad \text{ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต} \quad \frac{A \times 100}{A+D}$$

A คือ การบันทึกได้ตรงกันระหว่างผู้สังเกตในช่วงเวลานั้น

D คือ การบันทึกได้ไม่ตรงกันระหว่างผู้สังเกตในช่วงเวลานั้น

(สมรภรณ์ เอี่ยมสุภานิต, 2536)

ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตจะต้องมีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป จึงจะถือว่าการสังเกตของผู้ช่วยวิจัย (ผู้สังเกต) มีความเชื่อถือได้

4. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส

การสร้างแผนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่ใช้วิชาศิลปะศึกษาเป็นสื่อ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษาการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

4.2 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หนังสือแบบเรียนศิลปะศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (กาญจนา รกสลพิษฐกุล)

4.3 กำหนดแนวปฏิบัติการจัดกิจกรรมตามหลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส โดยยึดหลักการพัฒนาคนให้สมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน ดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาในการสอนจะต้องครอบคลุมการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน เพื่อการเป็นคนที่สมบูรณ์ ได้แก่

1.1) ด้านร่างกาย

1.2) ด้านจิตใจ

1.3) ด้านความรักความเมตตา

1.4) ด้านความรู้ทางวิชาการ

2) จะต้องมีกำหนดกิจกรรมฝึกทักษะ และกิจกรรมฝึกสมาธิโดยใช้จินตนาการในขั้นตอนของการเรียนการสอนทุกครั้ง

3) กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดจะต้องให้โอกาสเด็กแสดงออกได้อย่างเสรีและสนุกสนาน

โดยมีรายละเอียดแนวทางการปฏิบัติดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดและการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสและแนวการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

แนวคิดในการจัดการศึกษา	กิจกรรมนีโอฮิวแมนนิส	หลักการ	ปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
(1)แนวคิดนีโอฮิวแมนนิส มุ่งพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ในตนเองให้ปรากฏออกมามากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ วิชาการ งานอาชีพไปพร้อม ๆ กัน คือ			
(1.1) ร่างกายแข็งแรง	เกม/ การฝึกโยคะ	เกมจะช่วยให้เด็กมีการเคลื่อนไหวร่างกาย ได้บริหารส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ได้แก่ นิ้ว มือ เท้า ฯลฯ การฝึกโยคะ ช่วยให้เด็กบริหารร่างกายทั้งอวัยวะภายในและอวัยวะภายนอก เพื่อให้การหายใจลึกและช้า	- ทักษะการเคลื่อนไหวช้า ไม่คล่องแคล่ว
(1.2) จิตใจที่มั่นคง เข้มแข็ง เมตตา	เกม/ เพลง/ นิทาน/ การฝึกโยคะ/ การฝึกสมาธิ โดยใช้จินตนาการ	เกมและเพลง ช่วยผ่อนคลายความคิด ทำให้เด็กเล่นและเรียนรู้อย่างสนุกสนาน กล่าวออกเสียง แสดงท่าทางตามจังหวะต่าง ๆ ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการตามความต้องการของตนเอง	- สภาพอารมณ์ไม่มั่นคง เปลี่ยนแปลงง่าย
(1.3) ความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่	เกม/ เพลง/ นิทาน/ การฝึกโยคะ/ การฝึกสมาธิ โดยใช้จินตนาการ	นิทาน ช่วยให้เด็กเรียนรู้คุณธรรม รู้จักตนเองและการปฏิบัติตัวต่อผู้อื่น เด็กได้แสดงความคิดเห็นทั้งด้านการพูดและการกระทำ ได้แสดงบทบาทตามนิทาน ทำให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข กิจกรรมฝึกโยคะ และการฝึกสมาธิโดยใช้จินตนาการ จะช่วยบริหารทั้งร่างกายและจิตใจ ช่วยให้เด็กได้ใช้จินตนาการตามความคิดความรู้สึกของตนเอง เด็กจะมีอารมณ์ดี แจ่มใส มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีสมาธิ ทุกกิจกรรมเน้นให้เด็กเห็นความสำคัญของการมีความรัก ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและทุกสรรพสิ่ง ทำให้เด็กเรียนรู้ถึงประโยชน์และผลดีของการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในสังคม	- หลีกเลี้ยงไม่เข้าร่วม สังคมกับผู้อื่น - มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเองและผู้อื่น - ขาดสมาธิและช่วงความสนใจสั้น - ต้องการให้ผู้อื่นช่วยตลอดเวลา - พูดช้า ไม่ชัดเจน - หลีกเลี้ยงการสนทนากับผู้อื่น
(1.4) ความรู้ด้านวิชาการต่าง ๆ	เกม / เพลง / นิทาน	การใช้เกม เพลง นิทาน ประกอบการเรียนรู้ทางวิชาการ ทำให้เด็กรู้สึกสนุกสนานและมีความสุขกับการเรียน มีความรู้สึกที่ดีกับการเรียน ทำให้เด็กสนใจและตั้งใจเรียน	- สมองช้า - ระยะความสนใจสั้น - ไม่มีสมาธิ

กรอบแนวคิดและการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสและแนวการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

แนวคิดในการจัดการศึกษา	กิจกรรมนีโอฮิวแมนนิส	หลักการ	ปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
<p>(2) แนวการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่ควรเน้นในการสอนทุกครั้งคือ</p> <p>(2.1) Repetition คือ การสอนซ้ำ ๆ ทบทวนบ่อย ๆ สอนง่าย ๆ สั้น ๆ และสอนจากง่ายไปยาก</p> <p>(2.2) Relaxation คือการสอนที่มีบรรยากาศผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด</p> <p>(2.3) Routine คือ การสอนที่ให้เด็กทำเป็นประจำสม่ำเสมอ</p>	<p>เกม/ เพลง/ นิทาน/ การฝึกโยคะ/ การฝึกสมาธิโดยใช้จินตนาการ</p>	<p>การจัดเกมและเพลงให้เด็กได้ทำซ้ำ ๆ และบ่อย ๆ จะช่วยให้เด็กเกิดความสุขและสนุกสนาน ได้เคลื่อนไหวทุกส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย กล้าแสดงออก การเล่านิทานด้วยเนื้อหาที่ง่าย ๆ และทบทวนเรื่องราวซ้ำไปมา ทำให้เด็กสามารถเข้าใจและเรียนรู้คุณธรรมต่าง ๆ และนำไปปฏิบัติได้</p> <p>การฝึกโยคะช่วยทำบริหารง่าย ๆ ซ้ำ ๆ ช่วยให้เด็กปฏิบัติตามได้ และมีความรู้สึที่ดีต่อตนเอง</p> <p>การฝึกสมาธิโดยใช้จินตนาการ ช่วยเรื่องราวที่เด็กคุ้นเคยและมีประสบการณ์ ทำให้ง่ายต่อการฝึกปฏิบัติ</p> <p>กิจกรรมเกม เพลง นิทาน การฝึกโยคะ การฝึกสมาธิโดยใช้จินตนาการ ให้โอกาสเด็กได้เลือกและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้เด็กเรียนรู้ด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน มีความสุข มีความคิดที่ดีต่อตนเองและทุกสรรพสิ่ง ทำให้เด็กมองโลกในแง่ดี และมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข</p> <p>กิจกรรมเกม เพลง นิทาน การฝึกโยคะ การฝึกสมาธิโดยใช้จินตนาการ ที่จัดผสมผสานให้เด็กได้ทำทุกกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ โดยการเปลี่ยนเนื้อหาเพียงเล็กน้อย ช่วยให้เด็กสามารถปฏิบัติตามและเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคมไปพร้อม ๆ กัน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ลืมง่าย - มีความสนใจระยะสั้น - อารมณ์แปรปรวน - มีความคิดที่ไม่ดีต่อตนเอง - ต้องการพึ่งพาอาศัยผู้อื่นอยู่เสมอ - ขาดทักษะทางสังคม

4.4 กำหนดกรอบการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรยิวแมนนิส ที่ใช้วิชา
ศิลปะศึกษาเป็นสื่อ ดังนี้

หน่วยที่.....

วัตถุประสงค์ประจำหน่วย

- 1) ด้านร่างกาย.....
- 2) ด้านจิตใจ.....
- 3) ด้านความรักความเมตตา.....
- 4) ด้านความรู้ทางวิชาการ.....

เนื้อหาประจำหน่วย

- 1) ด้านร่างกาย.....
- 2) ด้านจิตใจ.....
- 3) ด้านความรักความเมตตา.....
- 4) ด้านความรู้ทางวิชาการ.....

กิจกรรมครั้งที่.....

วัตถุประสงค์เฉพาะกิจกรรม.....

เนื้อหาเฉพาะกิจกรรม.....

กิจกรรม

กิจกรรม	วัตถุประสงค์
ขั้นนำ.....
ขั้นสอน.....
ขั้นสรุป.....

สื่อการสอน.....

การวัดและการประเมินผล.....

4.5 สร้างแผนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรอิวแมนนิสที่ใช้เนื้อหาวิชา ศิลปะศึกษาตามแนวปฏิบัติและรูปแบบที่สร้างขึ้น จำนวน 20 แผน เพื่อนำใช้ในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 3 คาบหรือ 60 นาที

4.6 นำแผนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรอิวแมนนิสที่ใช้เนื้อหาวิชาศิลปะศึกษา ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 คน ตรวจสอบพิจารณา เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

4.7 นำแผนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโรอิวแมนนิสที่ใช้เนื้อหาวิชาศิลปะศึกษา ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พิเศษ จำนวน 11 คน โรงเรียนประถมบางแค สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่วัยตัวอย่างประชากร จำนวน 2 แผน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายของรูปแบบการจัด กิจกรรมและความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการทดลอง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ระยะเตรียมการก่อนทดลอง ใช้เวลา 2 สัปดาห์ ในการทำความคุ้นเคย กับนักเรียน ด้วยการเข้าไปพูดคุยและเล่นกับนักเรียน ในช่วงที่ครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชา สิ้นสุดการสอน หรือช่วงที่เด็กพักจากการเรียน

5.2 ระยะดำเนินการทดลอง ใช้เวลา 10 สัปดาห์ ดำเนินการตารางที่ กำหนดดังนี้

กำหนดการสอน		กำหนดการสังเกต	
ครั้งที่	วันที่ทำการสอน	ครั้งที่	วันที่ทำการสอน
1	วันอังคารที่ 26 กรกฎาคม 2537	1	วันอังคารที่ 26 กรกฎาคม 2537
2	วันศุกร์ที่ 29 กรกฎาคม 2537		
3	วันอังคารที่ 2 สิงหาคม 2537		
4	วันศุกร์ที่ 5 สิงหาคม 2537	2	วันศุกร์ที่ 5 สิงหาคม 2537
5	วันอังคารที่ 9 สิงหาคม 2537		
6	วันพฤหัสบดีที่ 11 สิงหาคม 2537		
7	วันอังคารที่ 16 สิงหาคม 2537		
8	วันศุกร์ที่ 19 สิงหาคม 2537	3	วันศุกร์ที่ 19 สิงหาคม 2537
9	วันอังคารที่ 23 สิงหาคม 2537		
10	วันศุกร์ที่ 26 สิงหาคม 2537		
11	วันอังคารที่ 30 สิงหาคม 2537		
12	วันศุกร์ที่ 2 กันยายน 2537	4	วันศุกร์ที่ 2 กันยายน 2537
13	วันอังคารที่ 6 กันยายน 2537		
14	วันศุกร์ที่ 9 กันยายน 2537		
15	วันอังคารที่ 13 กันยายน 2537		
16	วันศุกร์ที่ 16 กันยายน 2537	5	วันศุกร์ที่ 16 กันยายน 2537
17	วันอังคารที่ 20 กันยายน 2537		
18	วันศุกร์ที่ 23 กันยายน 2537		
19	วันอังคารที่ 27 กันยายน 2537		
20	วันศุกร์ที่ 30 กันยายน 2537	6	วันศุกร์ที่ 30 กันยายน 2537
	รวมการสอนทั้งสิ้น จำนวน 20 ครั้ง		รวมการสังเกตทั้งสิ้น จำนวน 6 ครั้ง

5.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการสอนวิชาศิลปะศึกษาโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิสที่สร้างไว้จำนวน 20 แผน เริ่มตั้งแต่วันที่ 26 กรกฎาคม 2537 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2537 ใช้เวลาในการสอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 3 คาบ หรือ 60 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์ จำนวน 20 ครั้ง รวม 40 ชั่วโมง

5.2.2 ผู้ช่วยวิจัย 2 คน ทำหน้าที่สังเกตและประเมินพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยสังเกตทุก 2 สัปดาห์ รวม 6 ครั้ง ในการสังเกตแต่ละครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 60 นาที ผู้สังเกตแต่ละคนจะฟังม้วนเทปที่บอกเวลาให้สังเกตและบันทึกสลับกันไป คือ สังเกต 1 นาที บันทึก 1 นาที โดยผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 เริ่มสังเกตนักเรียนชายคนที่ 1, 2...5 และนักเรียนหญิงคนที่ 1, 2...5 จนครบ 10 คน แล้วกลับมาสังเกตนักเรียนชายคนที่ 1 ใหม่อีก ในขณะที่ผู้วิจัยคนที่ 2 เริ่มสังเกตนักเรียนหญิงคนที่ 1, 2...5 และนักเรียนชายคนที่ 1, 2...5 จนครบ 10 คน แล้วกลับมาสังเกตนักเรียนหญิงคนที่ 1 ใหม่อีก ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะได้รับการสังเกตประมาณ 5 - 6 ช่วงเวลาในแต่ละครั้งของการสังเกต

5.3 เมื่อทำการทดลองครบตามกำหนด รวบรวมคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน เพื่อวิเคราะห์และคำนวณค่าทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม MINITAB เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน ตั้งแต่เริ่มการทดลองจนกระทั่งสิ้นสุดการทดลอง โดยใช้ ANOVA WITH TWO - FACTOR REPEATED MEASURES (GLASS AND HOPKINS, 1984 : 472 - 473) โดยพิจารณาค่า p (p - value) ที่น้อยกว่า 0.05 ถือว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ